

Italiensk Vinthund

Il Piccolo Levriero Italiano

FCI 200

Man tror att denna eleganta varelse härstammar från de egyptiska vinthundarna, som var avbildade i faraonernas gravar. Från tideräkningens början har små vinthundar avbildats på konstföremål och målningar i poser som klart förknippas med dagens italienska vinthund ; hundar med bakbenen indragna under kroppen som om de var på väg att sätta sig ned, liggande med de smala, finlemmade frambenen korslagda, eller där ena frambenet är uppdraget hos så väl stående som sittande hundar.

Rasen har utvecklats genom italienskt, tyskt och franskt inflytande. Den har använts till jakt på småvilt, men var också en populär sällskapshund hos förnämna adelsfamiljer. Dagens italienska vinthund är utvecklad på kontinenten, främst i Italien, Tyskland, Österrike. Redan vid 1900-talets början fanns rasen med på svenska utställningar, men troligtvis har den funnits i landet tidigare än så. Den italienska vinthunden är en högbent, kvadratisk hund. Med väl synlig, men inte för fyllig muskulatur och starka senor ger den intrycket av ädel elegans, vighet och snabbhet. Huvudet är långsträckt och har sparsamt markerat stop. Den har en flat hjässa

med ett fint utmejslat nosparti. Italienaren har stora uttrycksfulla ögon. Öronen, som är relativt lågt ansatta är små och tunna. Ett av rasen adelsmärken är det högt burna huvudet och den långa vackra nacken. Ryggen är lätt välvd med ett sluttande kors. Bakbenen är väl vinklade och får gärna visa de rastypiska S-kurvorna. Skuldran är däremot knappt vinklad. Karaktäristiskt för rasen är dess dansanta rörelser med lätta steg. Italienaren ska röras sig elastiskt och graciöst. Den är känd för att ha minimala hårfällningsproblem. Den tunna huden är täckt med kort fin päls. Tillåtna färger är enfärgat svart, skiffergrått och isabell (beige) i alla nyanser. Vita tecken accepteras på tassarna och på bringan. I länder som inte är anslutna till FCI, tex England, godkänns även två färgade italienare. Enligt rasstandarderna ska manns höjden vara mellan 32-38 cm, vikten får ej överstiga 5 kg. Italienaren är mycket lättlärd. I Sverige har flera erövat lydnessdiplom och agility är en omtyckt sysselsättning för både italienaren och dess ägare.

I lydnad är det väl mest platsliggningen som ställer till det för dessa korthåriga individer och speciellt då under vinterhalvåret. De är mycket livliga och vill inte ha tråkigt en sekund, därför är korta träningspass att rekommendera och lite oftare i stället. Det är precis som om de tycker att en inkallning räcker för ett pass och när momenten görs om, kan de springa förbi eller strunta i att alls komma.

Italiensk vinthund är en läcker liten hund, som idag främst utmärker sig som behaglig sällskapshund. Med dess lätta rörelser och avsaknad av dvärghundsprägel, fulländas bilden av graciös elegans. Den är livlig, nyfiken och vill alltid vara i centrum. I Sverige är den inte speciellt vanlig, omkring 120 valpar registreras årligen.

Italienaren är mycket sällskapssjuk och vill ha mycket kroppskontakt. På natten sover den gärna i sängen, helst under matte eller husses täcke. Detta är ett rasdrag, som är nästan omöjligt att avvänja den från. Under dagen vill den helst ligga i soffan med ett täcke, som den kan "gräva" ner sig i. Precis som andra vinthundar älskar den att springa lös och leka med likasinnade. Långpromenader i kyligt väder är inget hinder och så länge hunden är i rörelse behövs inget täcke. Däremot uppskattas inte regn och blåst lika mycket. Man ser ofta nyfikna, alerta Italienare vaket hålla koll på allt runt omkring sig. Den har svårt för att vara stilla. Många uppfattar tyvärr detta som ett nervöst beteende hos rasen. Italienaren darrar ofta, inte på grund av att de är rädd, utan för att den helt enkelt vill hålla igång blodcirkulationen. Man bör inte höja rösten till en italienare då den lätt såras av hårda ord. Men den ska uppföstras med en fast hand, den lär sig snabbt om man narras av dess ömkliga blick "tyck synd om mig", och utnyttjar detta till fullo. En tävlingsgren, som blir allt populärare i hela Europa är lure coursing, som är jakt efter konstgjort byte på snitslad bana. Hundarna springer två och två och bedöms av speciella domare. Det är bla snabbhet, uthållighet och viljan att jaga bytet man bedömer. I en del länder används italienaren som kapplöpningshund, dock inte i Sverige.

Om du funderar på att skaffa dig en italiensk vinthund, besök då t.ex hundutställningar. Där kan du komma i kontakta med uppfödare av rasen. Den Italienska vinthunden har de senaste fem åren blivit en mer och mer populär sällskapshund. Den Italienska vinthunden är inte känd för att vara skällig, men "pratar" desto mer, inte bara med rösten, som påminner om ett sjungande morrande, utan även med hela sin kropp. De flesta italienare är orädda och hälsar gärna på främlingar, men har ändå lite av vinthundens värdiga, reserverade temperament. Rasen liknas ofta vid apa eller katt. "Italienarapan" är en studsande akrobat, som kan klättra upp för hyllan eller diskbänken för att få tag på något smaskigt gott. "Italienarkatten" hoppar smidigt upp på soffryggen eller i fönsterkarmen för att ha uppsikt över omgivningen, nyfiken som den är. Det finns till och med italienare som hoppat in i tork tumlare med nytorkad varm tvätt.

Agility är en gren, som går ut på att föra runt hunden på en hinderbana. Hunden bör dock vara färdig utvecklad och mogen att lyda och lyssna på sin förare. På vissa håll i Europa används italienaren än idag till jakt där den stöter upp bla kanin och fasan. I ursprungslandet Italien händer det att italienaren nyttjas på gammal dags vis, dvs med jaktfalk.

Rasklubben har en förteckning över uppfödare som är medlemmar i hela Sverige. Uppfödarna är spridda i hela landet från norr till söder. Uppfödare i Sverige har rasens utveckling som första prioritet. De tänker främst på hälsa och kvalitet, inte på kvantitet. Fundera på om du vill ha en tik eller hane. Det är oftast mycket större efterfrågan på tikar än på hanhundar därför får man räkna med lite längre väntetid på en tik. GRAINS, gemensamma rasklubben för numerärt små raser inom SvVK (Svenska Vinthundklubben) bildades 2011 och har omkring ca 150 Medlemmar. GRAINS ger ut rasklubbens tidning, Grainsbladet, som utkommer med fyra digitala nummer per år. Höjdpunkten är den årliga rasspecialen som samordnas med Svenska Vinthundklubben där antalet anmälda hundar brukar vara mellan 20-30, och klubben rasmonter och rasparad som samordnas med

svenska kennelklubbens stora hundutställning i december varje år på Älvsjömässan i Stockholm.

Vill du komma i kontakt med GRAINS, gå in på klubbens hemsida :

www.grains.nu

Medlem i klubben blir man genom att gå in på
<https://hundar.skk.se/Medlemsguiden/>

Medlemshanteringen sköts numera av SKK, Svenska kennelklubben.